

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๑๙๐)

เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย การออกใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๘๖/๘ แห่งประมวลรัษฎากร และการเก็บรักษารายงาน ตามมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖/๘ และมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย การออกใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียน การจัดทำรายงาน และการเก็บรักษารายงานไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๕๔) เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย การออกใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๘๖/๘ และการเก็บรักษารายงานตามมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๑๗๐) เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย การออกใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา ๘๖/๘ แห่งประมวลรัษฎากร และการเก็บรักษารายงาน ตามมาตรา ๘๗/๓ แห่งประมวลรัษฎากร วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒ กำหนดให้การประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิงของสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งขายน้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ ดังต่อไปนี้ เป็นการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก

(๑) เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ค้าน้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง หรือเป็นผู้ได้รับอนุมัติจดทะเบียนจัดตั้งสถานบริการค้าน้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งขายน้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ โดยเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นถังใต้ดินซึ่งมีความจุใบละ ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ไม่ว่าจะมียังลอยรวมอยู่ในสถานบริการด้วยหรือไม่ หรือที่เป็นถังลอยอย่างเดียว รวมถึงสถานบริการที่ใช้ถังลอยเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเดียว และ

(๒) เป็นสถานบริการที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร เป็นการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก

คำขออนุมัติให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยจะต้องแนบเอกสารและรายการดังต่อไปนี้พร้อมกับคำขออนุมัติ

(ก) สำเนา ภ.พ. ๒๐

(ข) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมันหรือใบทะเบียนจัดตั้งสถานบริการน้ำมันตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง

(ค) แผนผังแสดงที่ตั้ง พร้อมทั้งจำนวนหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๓ ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ ๒ ไม่จำเป็นต้องออกใบกำกับภาษีสำหรับการขายน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีมูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่ผู้ซื้อสินค้าจะเรียกร้องใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ ๒ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ หรือมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากรตาม que ผู้ซื้อสินค้าเรียกร้องทุกครั้งพร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อสินค้า

ข้อ ๔ ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ ๒ ต้องจัดทำรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิด เพื่อประกอบการบันทึกยอดขายน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งวันในรายงานภาษีขายตามมาตรา ๘๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ถือรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา ๘๗ (๓) แห่งประมวลรัษฎากรด้วย โดยให้จัดทำแยกเป็นรายงานบริการ

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันเปิดสำรวจแต่ละเดือน (ใช้ไม้วัดเครื่องวัดถังไฟฟ้า หรือมาตรวัดปริมาณความจุของถัง)

(๒) การรับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างเดือน และเลขลำดับแสดงจำนวนครั้งที่รับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงในระหว่างเดือน พร้อมทั้งหมายเลขของใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง โดยให้แยกเป็นรายบริษัทผู้ค้าส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันปิดสำรวจแต่ละเดือน (ใช้ไม้วัดเครื่องวัดถังไฟฟ้า หรือมาตรวัดปริมาณความจุของถัง)

(๔) จำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร/กิโลกรัม) ในมิเตอร์หัวจ่าย ณ วันเปิดอ่านในแต่ละเดือน

(๕) จำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร/กิโลกรัม) ในมิเตอร์หัวจ่าย ณ วันปิดอ่านในแต่ละเดือน

(๖) ยอดการขายประจำวัน ทั้งจำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร/กิโลกรัม)

(๗) จำนวนน้ำมันเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งสะสมในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง โดยคำนวณจากรายงานสินค้าคงคลังสะสม (จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันเปิดสำรวจ + จำนวนซื้อ - จำนวนขาย) กับจำนวนสินค้าคงคลังสะสมในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

(๘) ภาษีซื้อ

(๙) ภาษีขาย

(๑๐) จำนวนใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ออกตามข้อ ๓ ประจำวัน และจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นตามใบกำกับภาษี

ใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ประกอบการลงรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บแยกเป็นรายเดือน เป็นรายบริษัทผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงเรียงตามลำดับที่ได้รับก่อนหลังในแต่ละเดือน และให้ระบุเลขที่ที่ได้รับใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งแยกเป็นรายบริษัทผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงในแต่ละเดือนเรียงตามลำดับขึ้นใหม่ทางด้านบนขวาของใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น

รายงานตามวรรคหนึ่งและใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงให้เก็บไว้ที่สถานบริการเป็นรายสถานีเป็นเวลาสองปี ภายหลังจากนั้นจะเก็บไว้ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่จนครบห้าปีก็ได้

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ ๒ ต้องจัดทำรายงานการเปลี่ยนแปลงมิเตอร์หัวจ่าย ทุกครั้งที่มิเตอร์ดังกล่าวตั้งต่อไปนี้เกิดขึ้น

(๑) ตัวเลขมิเตอร์หัวจ่ายเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ตัวเลขมิเตอร์หรือซ่อมแซม มิเตอร์หัวจ่าย

(๒) การติดตั้งอุปกรณ์หัวจ่ายใหม่

(๓) การหมุนกลับของตัวเลขมิเตอร์หัวจ่าย (เช่น มิเตอร์กลับมาที่เลข ๐ หลังจากถึงเลขสูงสุด)

ข้อ ๖ การจัดทำรายงานตามข้อ ๔ ให้คำนวณจำนวนน้ำมันเชื้อเพลิงในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขาดหายไปเนื่องจากการระเหยของน้ำมันเชื้อเพลิงตามสภาพปกติได้ไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขายผ่านมิเตอร์หัวจ่ายในแต่ละเดือนภาษี

ข้อ ๗ ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ ๒ ซึ่งให้ส่วนลดแก่ลูกค้าบางรายในราคาที่ต่ำกว่าราคาที่แสดงอยู่ในมิเตอร์หัวจ่ายต้องออกใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการขายน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าว

ข้อ ๘ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร เป็นผู้ประกอบการรายย่อยตามข้อ ๒ จะต้องจัดทำแผ่นป้ายที่มีข้อความ "เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย" โดยแผ่นป้ายดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

แผ่นป้ายตามวรรคหนึ่งจะต้องแสดงไว้ ณ จุดแสดงราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิงปลีกต่อหน่วยตามประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (ถ้ามี) หากผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความจำเป็นที่จะต้องแสดงแผ่นป้ายไว้ ณ สถานที่อื่น จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

แผ่นป้ายตามวรรคหนึ่งจะต้องมีขนาดของข้อความอย่างน้อยเท่ากับขนาดของข้อความแสดงราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิงปลีกต่อหน่วย

ข้อ ๙ สถานีบริการซึ่งเริ่มประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นต้นไป และมีหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตั้งแต่ ๕๐ หัวจ่ายขึ้นไป ต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์รวมควบคุมการจ่ายน้ำมันของหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงในสถานีบริการทั้งหมด

ข้อ ๑๐ การยื่นคำขออนุมัติตามข้อ ๒ ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(๒) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการแต่ละแห่งตั้งอยู่

นอกจากการยื่นคำขออนุมัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะยื่นคำขอโดยยื่นรายการข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ (Web Site) ของกรมสรรพากร <http://www.rd.go.th> ก็ได้ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ยื่นคำขออนุมัติต้องแสดงรายการข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วน และต้องมีหลักฐานเอกสารตามรายการข้อมูลที่แสดงในคำขออนุมัติด้วย

ข้อ ๑๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่ลงในประกาศนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สาธิต รังคสิริ

อธิบดีกรมสรรพากร